

Skandinaviens Stjerne

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 4

15. Februar 1915

64. Aargang

Julehreb fra Kirkens første Præsidentskab.

De Sidste-Dages Hellige forene sig med Folk af enhver Tro&bekjendelse indenfor Kristendommen, hvad Sprog de end tale, og hvad Menneskerace de end tilhøre, i den almindelige Højtideligholdelse af den Dag, der aarlig bliver fejret som Gud-Mennesrets Fødselsdag. Lad os tjene ham og give ham Ære og Prism! I ham var det menneskelige og det guddommelige forenet i fuldkommen Harmoni og Indelighed. Enten han bliver betragtet som Gud legemliggjort, eller menneskeliggjort, eller som dødeligt Menneske guddommeliggjort, skinner han frem og ud af Verdens Historie som den herlige Sol, der er Verdens Lys og Fryd, i Sammenligning med hvilken alle verdslige Lys kun ere som glitrende Stjerner. Han var forvist en Meester iblandt Mænd og viser sig mere og mere i sin sande Natur og Karakter, efter som Aarhundrederne forsvinde og de hvert Aar paany kommende Juledage blive festligholdt. Vi høje os for ham som værende den levende Guds Søn i Ordets fulde og hellige Betydning. Som Marie var hans hellige Moder, saaledes var den almægtige Gud hans himmelske Fader. Han var Guds „enbaarde“ Søn i Kjødet, bestemt til at dø for Verdens Synder, saa vi kunde leve. Denne Sandhed stadsførte vi paany og erklære den for at være et herligt Grundprincip i „Mormonismen“ eller Kristi sande, gjengivne Evangelium. Hvorledes end Jesus bliver betragtet af forskellige Personer og Samfund, saa erkjende dog alle oplyste Mænd og Kvinder, som have betragtet de Gjerninger, han udførte paa Jordens, studeret hans Lærdomme og set paa hans Exempel, at han har fortjent

Ærespalmen som den største af Menneskeslægten, og med dem forene vi os i disse Højtidsdage for paa festlig Maade at fejre Nationernes Jul!

Medens vi glæde os over hans Fødsel, som ingen Lige havde, er Glædeslyset trængt tilbage af Krigsskyerne, som have formørket den europæiske Himmel, og vore Sange og Glædeshilsener og udviste gode Følelser mod vore Medmennesker staa i bedrøvelig Modsjætning til Kanonernes Torden og de Saaredes og Døendes Klageraab, der give Gjenlyd langvejs fra og forstyrre Sjælens gode Følelser som Følge af de gruelige Tidender, der lyde til os fra den anden Side Verdenshavet. Nationerne bekæmpe hinanden; Brødre staa mod Brødre; saakaldte „Kristne“ staa mod andre „Kristne“, og hver af Nationerne anraaber Gud, hvis Besen er Kjærlighed, om Bistand i deres morderiske Strid og paaberaaber sig samtidig at have Fællesskab med Fredens Fyrste! Hvilket frygteligt Syn for Engleskarerne, af hvilke nogle ved Betlehemsbarnets Fødsel sang den udødelige Sang om „Fred paa Jorden og i Menneskene Guds Velbehagelighed“.

Det snare Udbrud af Krigen iblandt flere europæiske Nationer, der ikke var ventet paa den Tid, det stede, men kom som en Overraskelse, havde de Sidste-Dages Hellige lønge vidst vilde komme. At Krig skulde blive udøst over alle Nationer var nemlig forudsagt af Profeten Joseph Smith Juledag 1832 i den mærkværdige Åabenbaring angaaende Krig i Verden, som nærmere betegnede, at Borgerkrigen i De forenede Stater, der blev paabegyndt 28 Aar senere, skulde „begynde med Oprør i Syd-Karolina“ osv., hvilken Del af Profetien blev bogstavelig opfyldt; dette kan ses ved at læse det tredie Vers i 87. Stykke i „Lærdommens og Pagtens Bog“, hvor det hedder:

„Thi ser, Sydstaterne skulle stille sig fra Nordstaterne, og Sydstaterne skulle falde paa andre Nationer, ja selv paa Storbritannien, som den faldes, og de skulle ogsaa paakalde andre Nationer for at forsvarer sig mod andre Nationer; og saaledes skal Krig udgydes paa alle Nationer.“

Vi behøve ikke at citere mere med Hensyn til denne Sag. Den fuldstændige Åabenbaring blev publiceret i 1851 i Liverpool, England, i et lille Skrift, „Den kostbare Perle“, hvilket Skrift indeholdt flere guddommelige Meddelelser af særlig Vigthed. Dette var altsaa ca. 10 Aar før Udbrudet af Borgerkrigen i vort eget Land.

Som Følge af Krigens pludselige Udbrud og det udstrakte Omraade, den indbefattede, blev det af Fællesregjeringen i Washington tilraadet alle Amerikanere at forlade de europæiske Lande, der berørtes af Krigen. Vi blev paavirkede til at esterkomme denne Opsordring til en vis Grad, og som Følge deraf blev vore Missionærer i Frankrig, Tyskland, Svejts og Belgien løste fra deres Virksomhed i disse Lande for enten at vende hjem eller blive bestirkede til at virke andre Steder.

Det blev ogsaa betragtet som viist at tilbagekalde de fleste af Missionærerne i Holland, Sverig, Danmark og Norge og kun lade saa mange blive tilbage, at de, assisterede af lokale Aeldster, kunde varetage Missionens Anliggender i disse Lande, med Udsigt til en Fornhelse af Missionærantallet, saa snart Lejligheden vilde tilbyde sig. Missionsvirksomheden i Storbritannien fortsættes; ligeledes fortsættes vor Missionsvirksomhed uforstyrret i forskjellige andre Lande, og Evangeliets Principer ville blive forkynede i alle Lande, hvorsomhelst Herrenaabner Uldvej deraf; Missionsvirksomheden vil saaledes ikke blive fuldstændig opgivet.

Krigens Frygtelighed forsøges paa Grund af de Lidelser, som de Faldbnes Enker og Børn maa udstaar, og de Bekymringer, Slægtninge og Venner af de mange Soldater, som opholde sig i Løbegravene og i Slaglinien, ere utsatte for. Ogsaa formedes Ødelæggelsen af store og berømte Kunstmalerier, af majestætiske og imponerende aarhundredgamle Bygninger og af moderne tekniske, videnskabelige og kulturelle Frem bringelser maa Krigen meget beklages. Disse materielle Tab og den uhyre Gjæld, som Krigens styrter Nationerne i, kan kun blive afsviklet ved Tidsalderes Anstrengelser og Arbejde. Strigene om Hjælp, som lyde i vores Ører og dybt bedrøve os i Hjertets Inderside, bliver der taget Hensyn til paa en Maade, der stemmer med Julehøjtidens og Ønsket om at komme de Betrængte til Hjælp; og Hjælpen bør ikke gives sporadisk, men komme Alle tilgode. Det bør paa samme Tid ikke blive forglemt, at der findes Skarer af Trængende indenfor vores egne Kyster og vor direkte Rækkevidde, som stille Krav til vor Godgjørenhed; lader os erindre, hvad han sagde, som vi ved Juletiden med glædefyldte Hjerter øre: „De Fattige have I altid hos Eder“, og lader os altid med Beredvillighed som Kristi sande Disciple komme disse Fattige til Hjælp.

Vi som et Kirkesamfund have haft stort Held med Organisationen af et virkningsfuldt System, hvorved Midler til Afhjælpelse af de værdige Fattiges Trang blive tilvejebragte, saa at Ingen behøver at staa ujhulpen, ikke alene i Juletiden, men naarsomhelst Søskende i Kirken og andre af vores Nabover komme i en saadan Stilling, at de trænge til Hjælp. De maanedlige Fasteopringer og Bidragene fra Tiende fundene og Søstrenes Hjælpeforening, betenk som uddelte, ere de Hjælpe kilder, hvorved den tilstevørende Trang afhjælpes, som paabudt af Herren. I disse Tider, da der hersker Nød i Verden, bør Alle, som ere i Stand dertil, forsøge deres Gavmildhed og hjælpe dem, som trænge til Hjælp, hvad enten det er de Fattige herhjemme eller de Nødlidendeude i Verden; og Hjælpen bør gives gjennem de dertil autoriserede Organisationer og ikke usystematisk paa maa og faa.

Krigen i Mexiko har i høj Grad forstyrret vores Kolonier der. Vort Folk der blev raadet til at trække sig tilbage fra Landet og enten

stabe uye Hjem paa Steder i Utah, som vare passende for dem, eller ogsaa faa Land eller finde passende Besjæstigelse nær Mexico. Grændsen, saa at de, naar Forholdene forandre sig, kunne erholde den Øprejsning, de ere berettigede til, og om muligt vende tilbage og gjenopbygge Settlerne, som de have forladt. Nogle af dem ere vendte tilbage og gjøre deres Bedste for at frelse deres Hjem og Ejendomme, men de ere stadig i Fare for at blive oversaldne af Nøverbander og andre Fredsforstyrre. For Øjeblikket er der kun ringe Udsigt til en snarlig Gjenoprettelse af varige Fredstilstande i dette ulykkelige Land.

Trods alle Forhindringer bliver Evangeliet stedse forkyndt i videre Udstrekning, og Mange ere blevne tillagte Kirken baade herhjemme og i Udlandet, siden vi skrev vort sidste Julebrev, nogle af dem fra saa langt bortliggende Lande som Østindien og Japan. Paa adskillige Steder i De forenede Stater har Kirken faaet stor Tilgang, og de forskellige Missionsdistrikter ere i en trivelig Forsatning. Dette kan ogsaa siges om Missionsværket i Storbritannien, Sverrig, Danmark, Norge, Syd-Afrika, Australien, Ny-Zeland, Samoa, Venstabsørne, Hawaji og andre Steder, hvor vore trofaste Missionærer have virket med prisværdig Midkjærhed og haft tilfredsstillende Fremgang. Opsætningen eller Kjøb af passende og i mange Tilsætte smukke Forsamlingshuse i Verdens forskellige Lande har været til stor Gavn for os i vort Missionsarbejde, og dersor ere vi taknemlige til Gud og vore Venner, som have været os behjælpelige med at erholde disse Ejendomme. Der er ogsaa set stor Fremgang med Hensyn til Opsætningen af ny Forsamlingshuse herhjemme. Forbedringer af Byggearrangementerne ere foretagne i ældre Kirkebygninger, hvilke Forbedringer og Forøgelser have medført store Pengeudlæg fra de almindelige Kirkesund ved Siden af de Summer, som offervillige Hellige og sympathisende Venner have givet.

Opbyggelsen og Udstyrelsen af Kirkens Højskoler og Akademier, Foredragssale, Gymnastikhus og sv. have ligeledes nødvendiggjort mange Pengeudlæg, men Fordelene derved have været saa mange, at disse Udlæg maa betragtes som fuldt berettigede. Tilbygningen til the Latter-day Saints Hospital (de Sidste-Dages Helliges Hospital) her i Byen (Salt Lake City), hvor det mest moderne og bedste Udstyr i enhver Henseende er anvendt, betegner et andet Skridt fremad med Hensyn til Forbedringer af Kirkens Ejendomme, og det er et Bevis paa den Aaland og Følelse, der gjør sig gjældende i Kristi Kirke med Hensyn til at gjøre ethvert muligt Fremskridt. Det strider godt fremad med den store Bygning, hvor det er Bestemmelser, at Kirken skal have sine Kontorer, indbefattende Historieskrivernes Kontor, Præstedømmets ledende Kvarumers og andre Organisationers Kontorer, en Bygning, som vort Folk, naar den bliver færdig, vil have Grund til at være stolt af.

Et større Antal end nogensinde før har udført Ordinancer i de

hellige Templer det sidste Aar, særlig i Templet i Salt Lake City, og Antallet af Ordinancer for Levende og Døde, som ere blevne udførte, har været større i Aar end nogensinde tidligere, siden Templerne blevet opførte. Saaledes se vi, at Saliggjørelsesværket går rast fremad, og Hundretusinder af Udførde glæde sig i Mandernes Verden sammen med os i Juletiden.

Klassestudierne, som Utahs genealogiske Forening har iværksat, have tildraget sig stor Opmærksomhed og fremkaldt en levende Interesse blandt dem, som ønske at lære, hvorledes de kunne komme til Kundstab om Navnene paa deres Forfædre og saa de hellige Stedsfortrædelses-Ordinancer udførte, som kun kunne udføres i Herrens Templer. Undervisningerne ved disse Klasser fortjene vor højeste Ros for det Kjærligheds-Arbejde, de udfører. Ny Staver (Kirkesifter) og Sogne ere blevne organiserede herhjemme, hvorved hundreder af flittige, virkelystne Mænd ere kaldte til forskellige Embeder i Præstedømmet og mange nidkjære Søstre indsatte i ansvarsfulde Stillinger i de øvrige kirkelige Foreninger; disse Mænd og Kvinder saa derved Lejlighed til at gjøre Brug af deres Talenter og ved deres velsignelsesrige Virksomhed sætte evige Juveler i deres Hærlighedskrone, som de skulle modtage paa den Dag, da Alle ville blive belønnede efter deres Gjerninger. Paa denne Maade vojer Zion, og den Forøgelse af Tro og Hengivenhed for Herrens Værk, som Kirkens Medlemmer have udvist, er en stor Opmuntring for Alle, som deltagte i det store Kirkearbejde, hvorved Menneskene blive delagtiggjorte i Evangeliets Gaver, som blevet tilvejebragte ved Kristi Forløsning.

Mange Forbedringer ere gjorte med Hensyn til Ward-Lærernes (kirkelige Sognelæreres) Besøg blandt Kirkens Medlemmer, og de Hellige blive i Almindelighed mere regelmæssigt besøgte i deres Hjem og belært om de Ting, som vedrøre Guds Rige, og om deres respektive Pligter i Henhold til Guds Abenbaringer. Kvartalskonferencerne i de forskellige af Zions Staver ere blevne afholdte regelmæssigt og have været vel besøgte. De tolv Apostle og de Halvsjerdindstyrtes præsiderende Raad tilliggemed andre ledende Eldster have med Flid og Utrættelighed rejst omkring blandt Folket og udført de kirkelige Pligter, som paahvile dem. Den præsiderende Patriark har ligeledes rejst meget omkring blandt Kirkens Folk, og de lokale Patriarker i Staverne have forenet sig med ham i Udførelsen af deres offentlige Pligter med Hensyn til at velsigne Kirkens Medlemmer. Bisopperne og deres Raadgivere saavel som Stavspræsidenterne, deres Raadgivere og Højraadene, under hvis Præsidium Bisopperne med Raadgivere udfører deres Kaldspligter, have udvist forsøget Aktivitet i deres anstrengende Virksomhed til Gavn for Alle, som de vaage over. Resultaterne af deres udmærkede Virksomhed ses i den Orden, den Fred og den gode Billie og Hengivenhed, som de Hellige lægge for Dagen i denne vor Stat og omliggende Egne. Det præsi-

derende Bispedømme, eller Biskopraad, med dets Medhjælpere have anstrengt sig for med forøget Ridkærhed at udføre de vigtige kirkelige Forretninger, som paahvile dette præsiderende Bispedømme, nemlig Varetagelsen af Kirkens Tiende og det omfattende Bogholderi, som er forbundet med samme, samt al anden Kirkestatistik. Disse forskellige statistiske Optegnelser ere nøjagtig udførte, og enhver Øre, som er modtaget eller udgivet, er der aflagt nøje Regnskab for.

Kontorarbejdet, der er blevet udført af de forskellige Personer, som ere knyttede til Præsidentens Kontor, har ligeledes været særdeles tilfredsstillende. Enhver af disse Personer har udført sin besiddede Gjerning med Troskab og Flid. Alle Regnskaberne have været vel ført, og alt Arbejde er udført med Beredvillighed ligesom paa det præsiderende Bispedømmes Kontor. Enhver Mand og Kvinde i de forskellige Departementer har med deres hele Sjæl været optaget af deres Gjerning og udført deres daglige Arbejde med beundringsværdig Troskab og Værlidelighed, hvorved de gjøre sig værdige til at intage deres Stillinger. Paa Historieskriverens Kontor bliver det foreliggende Arbejde ogsaa udført med en Flid, Intelligen og Forstaaelse af Enkelheder, der berettiger de Personer, som virke der, til at modtage den samme Anerkjendelse og Ros som Brødrene og Søstrene paa de andre kirkelige Kontorer, vi have omtalt. Samlingen af historiske Datoer foregaar med det Maal for Øje, at alle vigtige historiske Enkelheder og Tidsangivelser, der vedrøre Kirkens Historie, med Tiden skulle publiceres. Tempeloptegnelserne blive ogsaa holdte i nøje Overensstemmelse med Herrens Åabenbaringer. De omfattende Instruktioner, der ere givne af Kirkens præsiderende Autoriteter, ere blevne nøjagtig nedskrevne, og Optegnelserne som et Hele udvise i Enkelhederne det omfattende Arbejde, der har været udført i Templerne for saavel Levende som Døde.

Kirkens Tidskrifter og øvrige Publikationer gjøre deres Indflydelse gjeldende paa en meget virkningsfuld Maade med Hensyn til at bringe Menneskene Kundskab angaaende Kirkens Fremgang og fremsette med Intelligen og Klarhed Evangeliets Lærdommme og Principer, som ere aabenbarede til Jorden i vor Tid til Oplysning for de Hellige og for alle Sekter og Samfund i den hele Verden. »Deseret News«, saa vel den daglige Udgave som den Udgave, der udkommer to Gange om Ugen, er Kirkens ledende Nyhedstidende. Bladet med sin gode Bestyrelse, sine dygtige Redaktører og Meddelere, sine nye og moderne Maskiner, Bogbindieret osv., kan uden Vanskelighed hævde sin Stilling som et Førsterangs Dagblad. „Bikuben“ i det danske Sprog, „Utah-Posten“ i det svenske, „Beobachter“ i det tyske og „De Utah Nederlander“ i det hollandske, der alle udgives i Salt Lake City, og mange andre udmærkede Blade, der publiceres forskellige Steder i Utah og omliggende Stater, ere ogsaa

værdige til at vække Opmærksomhed, og de fortjene Støtte af Folk allevegne.

»The Improvement Era« (betyder: „Fremstridtets Tidsalder“), et Maanedsmagasin, Organ for Young Mens' Mutual Improvement Association (De unge Mænds gjensidige Uddannelses-Forening) og Præstedommets Kvorumer, er et af de allerbedste Tidskrifter, som findes. »Juvenile Instructor« („Ungdommens Raadgiver“) har haevdet sit gode Navn i over 50 Aar som et udmærket Maanedsblad, der ikke er overtruffet af noget andet maanedligt Børneblad. Søstrenes Hjælpeforeninger udgiver et Maanedsblad »The Bulletin«, hvilket gjør udmærket Nytte blandt disse Foreninger. »Young Womans Journal«, ogsaa et Maanedsblad, som bliver udgivet af de unge Kvinders Foreninger, og »The Childrens Friend« („Børnenes Ven“), som udgives af Forberedelses-Klasserne, ere alle særdeles gode og nyttige Blade hver paa sit Omraade, idet de sprede Kunstdæk i deres Læsekredse og give vise Raad, aspassee til Forholdene i de forskellige Foreninger. »Liahona«, der udgives i Independence, Missouri, er et Tidskrift, som repræsenterer Kirkens forskellige Missionsdistrikter i De forenede Stater, og det er til stor og velsignet Nytte. I England står »Millennial Star« som i gammel Tid som det ledende Lys paa Kirkefirma-mentet i Europa; det har i over 74 Aar udkastet Evangeliets Lys-straaler til de europæiske Lande. »Skandinaviens Stjerne«, den svenske »Nordstjärnan«, den hollandske »Ster«, det Ny-Zelandiske Kirkeblad »Messinger«, Selskabsøernes »Te Heheuraa Api«, reflektere ogsaa Sandhedslyset og ere virksomme Hjælpemidler i det store Arbejde, der er forbundet med Fredsevangelietz Førhndelse.

Alle de kirkelige Bisforeninger, eller Hjælpeforeninger, ere blevne ledede med Midkjærhed, Energi og Visdom. Religionsklasserne, Forberedelsesklasserne, Søndagskolerne, indbefattende Forældreklasserne, de „Unge Mænds og unge Kvinders gjensidige Uddannelsesforeninger“, Søstrenes Hjælpeforeninger, saa vel som Kvorumerne i det højere og mindre Præstedomme, ere alle i en rosværdig Forfatning og bære Præget af den Orden og Opprørtethed, som er karakteristisk for Arbejderne, der repræsentere Guds Hus og Guds Værk. Af alle disse Aarsager have vi stor Grund til at glæde os ved Højtideligholdelsen af Julen. Ved alle disse Midler blive vi uddannede til at modtage Kristus ved hans andet Komme og forberedte til at kundgjøre Kristi Lærdomme og bevirke, at Fredens og Harmoniens Land vinder Raaderum i Verden, hvilket Maal sikkert vil blive opnået, naar den frygtelige Krig er forbi og Indbyggerne i de Lande, som nu ere i Krig mod hinanden, ere blevne ydmyngete og bragte til Omvendelse og til at fatte og forstaa Taabeligheden ved at føre Krig saa vel som Syndefuldheden derved; thi Evangeliets Sollys og Sandhed vil udstrømme i Verden, naar

Bredens, Bitterhedens og Blodtørstighedens tykke Skyer ere fjernede, og Verden vil komme til at nyde den Retfærdighedens Regjering, hvor sandt Venstebog indbrydes Broderkærslighed skal gjøre sig gjældende, og som var forudset af alle de hellige Profeter siden Verdens Begyndelse.

En anden Ting, som foraarsager os stor Glæde og Opmuntring, er den forandrede Anskuelse, som allevegne mellem tænkende Mennesker gjør sig gjældende med Hensyn til Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Mange, som have besøgt vore vigtigste Byer, ere blevne bekjendte med de virkelige Forhold her, idet de have iagttaget „Mormonismen“'s Frugter med egne Øjne. Mange Turister, som have været paa Tempelpladsen og modtaget Underretning gennem vort Oplysningskontor — Bureau of Information — angaaende vor Tro og Forholdene her, ere rejste tilbage til deres Hjem med en Forstaelse af Sandheden angaaende os. Og Missionærerne, som rejse omkring, have ved det ypperlige Eksempel, de sætte ved at leve et fyldt Liv og udvise Oprigtighed i deres Kaldelse og Kjærlighed til Næsten i deres frivillige Virksomhed for at bringe Menneskene til et højere Livsstade, gjort et fordelagtigt Indtryk paa Offentligheden, og den Modførelse, som tidligere var tilstede, har i høj Grad forandret sig til en Følelse af Beundring.

Paa den Rejse, som to af det første Præsidentstab og medfølgende Selskab foretog gennem Mellemstaternes, Sydstaternes og Kaliforniens Missionsdistrikter, har denne Forandring i Folks Opsattelse af os gjort sig gjældende paa en meget flaaende Maade. I Egne, hvor vore Eldster i tidligere Tider ere blevne flaaede og mishandledes, og hvor Nogle endog saa have mistet Livet for at forkynde Fredsevangeliet, blev vort Selskab modtaget med den største Respekt og Höflichkeit. Fremragende Folk i de forskjellige Byer, de besøgte, traadte frem og udtrykte deres gode Følelser og deres Paaskjønnelse af de forklarende Taler, der blev holdte, og af Tilstedeværelsen af Herrens Ejendom blandt dem. Rejsen foretages gennem 17 af Unionens Stater over en Banestrækning af mere end 6100 Mil. Mange Møder for tætpakket Hus blevne afholdte paa forskjellige Steder, og korte Besøg blevne afslagte paa bekjendte Steder uden Uheld af noget Slags. Den Venlighed, der blev udvist mod Selskabet, og den Assistance, Selskabet modtog fra Jernbanens Funktionærer allevegne, saa vel som de mange venlige Dagbladsnotiser, beviste klart, at den offentlige Mening har forandret sig i en mærkelig Grad. Troen, som vort Kirkesamfund er i Besiddelse af, og de Gjerninger, vi udfører, blive mere og mere forstaede i deres sande Lys.

Vi anerkjende Herrens Haand i alle Ting, som finde Sted i disse sidste Dage, og vi se hen til den Tid, da alle hans guddommelige Hensigter vedrørende alle Menneskers Forløsning „ville blive fuldbyrdede formedelst Jesus Kristus, hans elstede Søn“. Skjønt vi ikke sige, at Gud den Almægtige har foraarsaget noget af de Onder, som hvile

trykkende paa Menneskeheden, og som vi betragte som Følgerne af udvist Ulydighed mod hans hellige Love, saa anse vi det dog for en Kjendsgjerning, at han staar over det altsammen, og at han til sidst vil kontrollere alle Ting paa en saadan Maade, at hans egne almægtige Planer blive gjennemførte. Menneskenes Handelsfrihed bliver ikke til sidesat paa Grund af Forsynets Sthrelse. Hvis Menneskene ikke vare stillede fuldkommen fri med Hensyn til at vælge det Gode og affsy det Ønde, eller omvendt, da vilde der ingen Retsærdighed være i eller nogen Grund være til at bringe dem til Dom. Som Følge af, at Menneskene ere i Stand til at udøve deres frie Willie, ere og forblive de ansvarlige Væsener og ville derfor høste Følgerne af deres Gjerninger. Enhver vil blive belønnet eller straffet i Henhold til sine Gjerninger, naar Bøgerne blive aabnede og Menneskene dømte i Overensstemmelse med, hvad der er skrevet deri angaaende dem.

Gud kunde uden Twivl afsvende Krig, forebygge Forbrydelser, udrydde Fattigdom, bortdrive Mørke, rette Heil og gjøre Alt lyst, smukt og glædeligt. Men dette vilde betyde Tilsidesættelsen og Bortkastelsen af et fundamentalt Livsprincip hos Menneskene, Handelsfriheden. Det er til hans Sønners og Døtres Gavn, at de blive bekjendte med det Ønde saa vel som med det Gode, med Mørket saa vel som med Lyset, med det Halske saa vel som med det Sande, og med Følgerne af at bryde evige Love. Af disse Grunde tillader Gud det Ønde, der er kommet til Verden som Følge af Menneskenes Handlinger; men han vil hævde sin guddommelige Ære og kontrollere de endelige Følger af disse Handlinger paa en saadan Maade, at de bidrage til Menneskenes Fremskridt g Ophøjelse, naar de paa Grund af deres Videlser have lært at lyde. Modsætningerne, vi blive bekjendte med her i Verden, idet vores Glæder blive blandede med Sorger, ere af en opdragende Natur, og som Følge af den derved vundne Erfaring kunne vi blive oploftede til et højere Standpunkt og til en fuld Baaskjønnelse af Alt, hvad der er ret og sandt og godt. Guds Forudvidenhed betyder ikke, at han bevirker eller foraarsager, hvad han forudsætter, og heller ikke gjør hans Alvidenhed ham ansvarlig i nogen som helst Grad for, hvad Menneskene gjøre eller undlade at gjøre. Forstaelsen heraf klargør mange Spørgsmål med Hensyn til Guds Magt og Gjerninger, som ere en Gaade for dem, der ere uoplyste med Hensyn til disse guddommelige Retsærdighedsprinciper.

Vi indbyde alle Mennesker til at søge efter Sandheden, som den omflettes af Gud, og blive delagtiggjorte i Glæden ved at komme til en Forstaelse af den og saa Lejlighed til at praktisere den, ja frydes ved den uendelig vigtige Kjendsgjerning, at Jesus kom til Jordens for som vor Forløser at udfri os fra Døden og Helvede og Videlse og føre os ind til det Lys og den Herlighed, som findes, hvor Faderen dvæler, og som skal blive aabenbaret ved Forløserens endelige Triumf over

Synden, Djævelen og Sorgen, naar alle Ting ville blive gjorte ny. Vi føle i vore Hjerter Trang til i denne Juletid at give vor gode Billie Udryk ved at velsigne Menneskeslægten. Vi føle intet Fjendstak mod dem og ønske ikke at henvne os paa dem, som ondskabsfuldt have forfulgt os og baaret falsk Biduesbyrd mod os. Vi haabe fun, at de maa omvende sig og indse Nødvendigheden af at tjene Gud. Vi bede, at Nationerne, som strides, maa slutte Fred med hinanden, og at der maa herstee Fred i fuldeste Udstrekning blandt de Hellige herhjemme. Vi ønske at se en Forbedring af Forholdene allevegne. Vi bede, at Kristi Evangeliums rigeste Velsignelser maa blive tildelt de Hellige, og haabe, at Julen 1914 vil blive den lykkeligste, de have kjendt. Lad der være Glæde i ethvert Hjerte og enhver Sjæl give Pris og Tak sigelse til Herren; og maa hvert nyt Åar, som kommer, blive lysere og bedre, indtil Jordklumpen selv er forløst, og der fra Himlen oven til og Jorden nedentil skal høres Lovprisningssange til Gud og hans Søn, den evige Frelser, som bringer Fred til Jorden og Guds gode Gaver til Menneskene.

Joseph F. Smith,

Anthony H. Lund,

Charles W. Penrose,

det første Præsidentskab over Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Mandag den 15. Februar 1915.

Min Missionsrejse i Januar 1915.

Grundet paa den lille Styrke af Eldster fra Zion, som nu findes i denne Mission, har jeg efter aflagt Besøg i Hovedkvarteret for fem af Konferencerne og i en Del af de adspredte Grene, og jeg er derved blevet mere bekjendt med Forholdene blandt Søskende paa disse Egne. Min Glæde er storlig forøget ved mine Oplevelser, idet jeg har fundet, at de lokale Brødre, som nu have Ledelsen og Tilshynet i de fleste Grene, ere Mænd, som arbejde med Midkjærhed og stor Interesse for vor Faders Sag. Den Omhed og Tillidsfuldhed, som Søskende i Almindelighed viser oversor disse Mænd, og deres Pligtopsyldelse paa flere Omraader er et Vidnesbyrd til mig om, at de Hellige ikke have bygget deres Tro paa noget Menneske, men paa den levende Gud. Herren har ved flere Lejligheder uddelt sine rige Maadegaver til Saadanne, som have været besværede med Sygdom, men som ved Eldsternes Administration ere blevne helbrede og pris Gud dersor. I Møderne, som afholdes, fremstaa saavel de yngre som de ældre Medlemmer og vidne om Tilfjendegivelsen af Guds Kraft og om den Fred og Glæde, som de nyde ved at efterleve Evangeliets frelsende Principer. I flere af Grenene

have de unge Søskende paabegyndt Missionsarbejdet ved at udspredde Skrifter og indbyde Fremmede til Møerne, og paa enkelte Steder har denne Virksomhed baaret gode Frugter. Den rette Kjærligheds ømme Følelser, som burde være et Kjendetegn paa Jesu Disciple, og som under alle Forhold burde besejle de Helliges Hjerter, fandt jeg i høj Grad blandt de adspredte Hellige, af hvilke Nogle udtalte sig med disse Ord: „Fordi De er en Herrens bemyndiget Tjener, kommande til os i den ødle Hensigt at trøste og velsigne os, føle vi at kunne falde Dem om Halsen og kyssé Dem, ligesom de Hellige gjorde overfor Paulus i gamle Dage.“ Disse hjertelige og betydningsfulde Udtalelser af unge Mennesker have ved flere Lejligheder rørt mit Hjerte, og jeg har ikke funnet undladende at nedbedre Guds Velsignelse over disse ødle Sjæle.

I en Gren, hvor der udelukkende findes Søstre, som samle sig i private Huse, hvor de læse Kirkens Bøger og Skrifter samt synde Zions Sange og bede og bære Vidnesbyrd til hverandre, fandt jeg en meget levende Interesse for Evangeliets Sag. Som Bevis paa den rette Tro, ledsgaget af Gjerning, vil jeg nævne, at hver af disse Søstre havde lagt sin Tiende tilside og overrakte mig den til videre Besorgelse til Konserencens Præsident, et Eksempel, som viser Oprofrelse og kan tjene mange Søskende til Efterfølgelse. Man har flere Gange læst om samt ogsaa erfaret den store Tro, som smaa Børn kunne besidde, og selv har jeg ved flere Lejligheder erfaret det; men paa mit Besøg i en af Missionens mest blomstrende Bher oplevede jeg Noget, som jeg aldrig kan glemme. En lille Pige, kun 7 Aar gammel, hvis ømme og omgangsfulde Moder er et trofast Medlem i Kirken, bad grædende sin Fader, som er en nobel Mand og næsten rede til at blive døbt, om at lade sig døbe. Jeg hører endnu den søde, lille Piges sige: „Gør det, Papa; gør det nu; bliv døbt, Papa!“ Det englesige og inderlige Udtryk, som tindrede i hendes Øjne, og det kjærlighedsfulde Smil, med hvilket hun tiltalte sin kjærlige Fader, har fæstet sig som et uslavristeligt Minde i mit Hjerte og har endnu mere stadsættet Sandheden om de store Tilkjendegivelser, der fandt Sted, da Jesus efter sin Opstandelse besøgte Nephiterne, ved hvilken Lejlighed Englene nedsteg fra Himlen, ligesom omgivne af Flid, og de kom ned og omringede de smaa. Jeg nærer det bedste Haab om, at den lille Piges Fader, som jeg har henvidet til, snarlig vil efterkomme sit uskyldige Barns Ønske.

Grundet paa, at Marken er stor og Arbejderne faa, sit flere trofaste Brødre meddelt en Grad af Præstedømmet, som isølge deres Bestikkelse vil give dem Ret til at virke for Sandhedens Sag. Jeg beder Gud velsigne sine Tjenere og de adspredte Hellige i den skandinaviske Mission samt alle sandhedssagende og ødle Mennesker, saa at de maa stille sig under Sandhedens Baner, medens Tid forundes dem. Jeg beder alle Søskende, som jeg kom i Berøring med paa denne min sidste Rejse, at

mødtage min inderligste Tak for den mig udviste Opmærksomhed i alle Møderne og i de private Hjem.

Eders Broder i Kristo

Hans J. Christianen.

Tiende og Opfrelser.

Der siges, at „en Religion, som ikke kræver Opfrelser af Alt, har aldrig haft tilstrækkelig Kraft til at frembringe de til Liv og Salig-gjørelse fornødne Troens Frugter“. Gud har anordnet, at Menneskene ved Opfrelse, og derved alene, skulle opnaa og nyde det evige Liv. For ikke at gjetage, hvad der saa ofte er omtalt, ville vi kun bemærke, at Fortidens Profeter samt de Hellige i alle Tidsalder — og Jesus Kristus selv — ere Eksempler for den hele menneskelige Familie, hvad angaar det Offer, som berettiger til Frelse og Ophøjelse i Guds Rige. Medens vi ved denne Venlighed nærmest hentyde til den Tilsfredshed og Glæde og de stadsætende Vidnesbyrd i Sindet, som kunne opnaas ved Troen paa Guds store Gjerning, ville vi tilføje, at disse ene og alene ere modtagne formedelst Opfrelser. De største Vidnesbyrd og Overbevisninger vil man altid finde hos Saadanne, som fuldt ud have henvivet deres Hjerter til Gud, og som have vist deres Willighed til at lægge paa Alteret selv det kæreste og bedste, som de ejede i dette Liv. Salmisten David, som med Blikket fæstet paa Kristi andet og hellige Komme udbryder: „For Gud skal komme og ikke tie; en Ild for hans Ansigt skal fortære, og omkring ham stormer det saare. Han kalder ad Himmelens oventil, og ad Jordens for at dømme sit Folk; samler mig mine Hellige, som have sluttet Vagt med mig med Offer.“ Som et Folk og en Menighed er der i hensvundne Dage udkrævet mangt et Offer for den Sag, som de have viet sig til, og Manges Hjerter vilde røres, hvis man enkeltvis henviste til disse; men da vi kun ønske at paaminde de Hellige om det mindste Offer, som det nu forventes, at de ville gjøre for derved at fremme Guds Gjerning paa Jordens, hvilket Offer tillige vil bevirke en Forøgelse af Troen i de Helliges Hjerter og endog saa i dette Liv skænke dem rige Befsignelser, ville vi kun nævne Erleggelsen af Tiende, som alle bibelstroende Mennesker godt vide er Herrens aabnbarede Lov. Hvis man til Eksempel læser 2. Krønikers Bog 31. Kap., vil man se, hvorledes Gud befignede Israel, som viste Lydighed mod denne Lov, idet de ikke alene spiste og blev mættede, men de levnedes saa store Forraad, at de maatte indrette Kamre i Herrens Hus til at opbevare det, der blev tilovers. Mange ere de, som i vore Dage have prøvet Herren paa en lignende Maade, hvorved de have modtaget mange hellige Befsignelser saavel aandelige som timelige. De fleste Søskende ere

vel befjendte med, at der her for Tiden hersker stor Arbejdsløshed og Dyrtid paa alle Livsformødenheder, grundet paa Krigens Rædsler i nærliggende Lande. Många føge derfor Hjælp hos os i disse trange og prøvende Dage, men grundet paa, at Forraadshuset er tomt, er det umuligt at hæde dem Hjælp, hvor gjerne vi end ønske det. Da der samtidig udkræves mange Midler for at svare Udgifterne, der ere forbundne med de forskellige Missionshuses Administration, iberegnet Lys og Varme og andre Udgifter, finde vi os nødsagede til at paamindde de Hellige om den lille Oprofrelse, ved hvilken de indirekte stabe Hjælp og Hygge for sig selv samt styrke sig i Troen paa Gud, som har lovet at „aabne Himmelens Sluser“ og udgyde Belsignelser over os i Overmaal, hvis vi efterkomme hans aabenbarede Lov med Hensyn til Tiende og hæde denne villig, overensstemmende med Herrens Ord.

Hans J. Christansen.

Fhu. Missionspræsident Jens M. Christensen død.

Tidligere Missionspræsident over den skandinaviske Mission Jens M. Christensen døde i sit hjem den 7. Januar efter nogle Aars Sygdom, der hidrørte fra en stærk Forkølelse, han paadrog sig paa sin sidste Mission til Skandinavien.

Br. J. M. Christensen var født i Hornstrup Sogn, Vejle Amt, Danmark, den 8. Januar 1846 og blev saaledes 69 Aar gammel. Da han var 20 Aar gammel, emigrerede han til Utah og kom over Sletterne i Ørefjøretøj i 1867. Han bosatte sig først i Salt Lake City, senere i Moroni. For 25 Aar siden etablerede han J. M. Christensens Produce Co. i Salt Lake City, for hvilket han var Præsident indtil sin Død.

Indenfor Kirken var Br. Christensen stedse et aktivt Medlem. Han virkede som lokal Missionær i fire Aar, før han emigrerede til Utah, og siden udførte han to Missioner i sit Fødeland som Missionær fra Zion, sidste Gang (1905—1907) som Præsident over Missionen. Fra den Tid af har han været kjent af Många. Under hans Præsidium blev et Missionshus bygget i Aalborg. I Salt Lake City var han et fremragende Medlem, idet han i 10 Aar fungerede som Raadgiver til Bisshopperne i 24. og 15. Ward og senere, indtil sin Død, som Raadgiver til Præsidenten for Højpræsternes Kvorum i Salt Lake Stav.

Begravelsen foregik Søndag den 10. Januar fra 15. Wards Mødehus i Overværelse af en talrig Forsamling af Slægt og Venner. Han efterlader sig Hustru og 9 Børn. De Hellige i Danmark og Norge saa vel som Missionererne, der virkede under ham, medens han bestyrede den skandinaviske Mission, mindes ham med den højeste Erbødighed og Taknemlighed.

Almindelige og Statistiske Oplysninger
angaaende Kongeriget Danmark med Vilande.

Danmarks Indbyggerantal er 2,860,000, Vilandene ere: Island med circa 88,000 Indbyggere, Færøerne 18,000 Indb., Grønland 14,000 Indb. og de dansk-vestindiske Øer 27,000 Indbyggere.

Den almindelige Oplysning staar højt i Danmark. Videnskaberne dyrkes ivrigt af en forholdsvis stor Procentdel af Landets Befolknings. Interessen for Sang og Musik er i stadig Tiltagende. Danmark har særlig flere højt uddannede Musikere. Paa Sangens Omraade staar Befolkningen som et Hele noget tilbage for visse andre Lande, idet den flerstemmige Sang bliver forsømt i Kirkerne og Skolerne. Paa dette Omraade staar Danmark meget tilbage for vor Kirkes Folk, som leve i Utah, hvor næsten ethvert Landsbyføgns har et forholdsvis stort Sangkor. Agerbruget i Danmark kan viist siges at have naaet den højeste Udvikling, som det i noget Land har naaet. Med Hensyn til andre Erhvervsgrene kan Danmark paa sine Områder maale sig med andre Lande. Paa det specielt kirkelige Omraade staar Danmark maaesse paa et lige Trin med andre lutheriske og protestantiske Lande. Dette vil ikke sige særlig meget; men „hvør der er Liv, er der Haab“, og det maa alvorlig haabes, at den danske Statskirke omsider vil faste alle døde Dogmer over bord. Som Følge af den almindelige høje Oplysning, Folket som et Hele er i Besiddelse af, og det ret inderlige Forhold, der er tilstede mellem Kongen og Befolknigen, kan Landet siges at være et idealt Monarki. Landet administreres som Følge heraf med stor Friisindethed. Ved Krigens Begyndelse havde Ministeriet Zahle Regeringstøjlerne i Hænderne, og saavel Hs. Maj. Kongen som Folket kan lykønske sig som Følge af den udnickefede Maade, paa hvilken dette Ministerium, assisteret af Rigs-dagen og Statens forskjellige Embedsmænd, har varetaget Landets Uffærer saa vel indadtil som udadtil under de truende Forhold, som Kriegen fremkaldte.

En Ting, som i den nære Fremtid kan medføre de mest sjæbnesvængre Følger for det lille Danmark, er den løse Moral, som, hvis Statistiken taler Sandhed, hvilket ikke benægtes, desværre gjør sig mere og mere gjældende blandt Folket. Det mægtige Romerrige forfaldt som Følge af Moralens Slappelse blandt Folket. Alle Riger, som ere gaaede til Grunde, kunne maaesse siges at være strøgne af Nationernes Rækker nærmest som Følge af denne Skavank. Et Folks Moral er ubestridelig Viseren paa Klokkessiven, som angiver Folkets aandelige Sundhed og Gudsfrugt. — Vi sige ikke, at Danmark er værre end mange andre Lande; men det freller som befjendt ikke Peter, at Poul er ligelaa stem som han, og Danmark kan ligesaas lidt som „disse andre Lande“ undgaa at blive revset, hvis Regjeringen og

Folket ikke træffer de kraftigste og mest omfattende Foranstaltninger for at forbedre de moralske Samfundstilstande i Landet. De rent politiske og økonomiske Spørgsmaal ere kun af ringe Betydning i Sammenligning med de moralske; thi Moralen vedrører selve Livskjernen i Mennesket. Som danske Sidste-Dages Hellige, der elskte Danmark og dets gode Institutioner, tillade vi os at rette denne Henbendelse til Befolkingen, og vi vide, at Landets mange Prester, Lærere og alle andre Embedsmænd og gode Statsborgere kunne gjøre overordentlig meget til Forbedringen af de moralske Forhold i Landet, hvis de alle som een, opmuntrede dertil af Landets Regierung, ville tage fat og virke for den paa det moralske Omraade saa højlig tiltrængte Reformation.

Vi ville nu fremsette enkelte statistiske Oplysninger, udarbejdede efter Rapporterne for 1913 og de, der foreligge for 1914, tildels efter „Soc.-Demokratens“ Angivelser, og det vil let ses, at vor Paastand om, at en grundig Reformation af Samfundstilstandene tiltrænges, er berettiget.

Sundhedstilstanden.

Kræft og Sukkersyge tiltage i Danmark i en ret foruroligende Grad.

Epidemiske Sygdomme ere mindre fremherskende end i tidligere Aar.

Antallet af dem, der lide af Lungetuberkulose, er omtrent som forhen. Af Sygdommen døde isølge Lægernes Anmeldelse i København over 800 i 1913, i de øvrige Byer tilsammen et lignende Antal; i hele Danmark henved 3500. Af smitsomme Kønssygdomme, som særlig ere udbredte i København, døde i denne By alene henved 8000. 163 Selvmord blev begaede, 115 af Mænd og 48 af Kvinder. I Danmark blev der i dette Aar indgaaet 20,460 Egteskaber, af hvilke 5047 i København og 4247 i Provinsbyerne, altsaa tilsammen næsten Halvdelen af alle de Egteskaber, som blev sluttede i Danmark i dette Aar. Procentantallet af indgaaede Egteskaber er mindre end tidligere. Antallet af dem, som lade sig borgerlig vie, stiger Aar for Aar. Af 802 Skilsmisser sandt ikke mindre end 472 Sted i København. 72,465 levendefødte Børn kom til Verden i 1913, af hvilke 13,108 i København; 1784 dødsfødte. Af levendefødte Børn vare 64,154 anmeldte som ægtefødte, 8311 som uegte, henved $\frac{1}{8}$ af det hele Antal. I København var tilnærmelsesvis hvert fjerde Barn isølge Rapporterne uegt født.

Egteskab blev indgaaet af... 7,2 pr. Tusinde Mennesker.

Levendefødte Børn udgjorde.	25,6	—
-----------------------------	------	---

Dødsfødte Børn	0,6	—
----------------------	-----	---

Udvandrede Personer.....	3,1	—
--------------------------	-----	---

Alt Dødelighedsprocenten er mindre end tidligere er det glædeligt at bemærke. Denne Kjendsgjerning er et lyft Punkt i de statistiske An-

givelser. I de senere Aar er Dødelighedsprocenten næsten aarlig gaaet lidt ned, om end kun en lille Brøkdel. I Aarene 1890—94, hvilket sidste var et lidt tungt Dødsaar, døde gjennemsnitlig 20,8 af hvert Tusinde Mennesker, men i 1913 kun 13,4 pro mille. Paa Frederiksberg, hvor Sundhedssorholdene ere bedre end i det gamle Kjøbenhavn, døde kun 12,6 pro mille.

Fødselsprocenten for Aaret 1913 var kun 1,03 pro mille. I 1909 var Fødselsprocenten 1,30, men har været i jøvn Aftagende siden. Fødlernes Antal for gifte Kvinder var kun $\frac{3}{5}$ af det tilsvarende Antal i 1880, medens Antallet af Fødsler udenfor Egtesskabet var steget.

Dødsfald.

Eldste Even Petersen fra Trondhjems Gren døde den 6. Januar 1915. Han var født i Vørsetvogn, Thjern, Norge, den 10. September 1839 og blev døbt den 11. Juni 1901. Br. Petersen var stedse Evanskiets Værk inderlig hengiven.

Missionærernes Rapport for Januar 1915.

Konferencepræsident	Konference	Antal Missionærer	Utritter omstalte	Bøger omstalte	Gremmede & hjem befugte	Evangeliske Samtaler	Møder afholdte	Døde	Obstiterede	Børn velfigtede
William Jensen	Aalborg	4	1015	24	222	32	31	1	4	
Peter M. Lundgreen	Aarhus	2			46	9	38	1		
Joseph J. Kjær	Kjøbenhavn	2	28	9	11	31	50		1	
James F. Petersen	Bergen	2	27	95	31	46	57	1		2
Nephi L. Williams	Kristiania	2	422	58		4	94	4		
Alma M. Andreassen	Trondhjem	2		3	6	4	23	1		
Totalsum for Missionerne		14	1492	189	316	126	293	8	5	2

Judhald:

Julehilsen fra Kirkens første Præsidentskab	49	jen død	61
Almindelige og statistiske Oplysninger angaaende Kongeriget Danmark med Bilande			62
Min Missionsrejse i Januar 1915	58	Dødsfald	64
Tiende og Opfrelser	60	Missionærernes Rapport	64
Hrh. Missionspræsident J. M. Christensen			

Afgivet og forlagt af H. J. Christiansen, Korsgade 11, Kjøbenhavn N.
Trykt hos F. C. Bording (B. Petersen.)